

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Eutanázie u dětí

Autor práce: Eva Němečková, DiS.

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: Mgr. Martin Klapetek, Ph.D. (Katedra filosofie a religionistiky TF JU)

Datum: 27.4. 2016

Ponechám na rozhodnutí komise po úspěšné obhajobě, do jaké míry ve své bakalářské práci studentka prokázala schopnost samostatně pod metodickým vedením vedoucí práce zpracovat zvolené téma. Studentka se snažila vytvořit text s ohledem na zvolené téma a metodologii s využitím určitého množství informačních zdrojů (s. 37-39). Osobně mne zajímá, jak je to u nás s časopiseckou produkcí na dané téma. Rád bych se na tomto místě zeptal na její nyní již prohloubený osobní názor ohledně kvantity a kvality české odborné literatury/časopiseckých studií k tématu její bakalářské práce. Také mne zajímá, do jaké míry při heuristické fázi psaní sledovala již úspěšně obhájené kvalifikační práce na podobná témata. Jak lze tyto texty charakterizovat s ohledem na výběr tématu, použitou metodologii a obsah?

S ohledem na to, že rozsah bakalářské práce by se měl pohybovat mezi třiceti a čtyřiceti stranami vlastního textu, předpokládám, že předložená práce tuto povinnost splňuje. Z hlediska formální úrovně práce je potřeba zmínit grafickou rovinu díla. Studentka se během zpracování snažila zamezit překlepům a chybám, což pro čtenáře pozitivně podtrhuje celkový dojem. V práci ale bohužel nalezneme na konci řádku jednoslabičné spojky a předložky.

Struktura textu podle mého názoru příliš dobře zvládnutá nebyla. Nejsem si zcela jistý, zda první kapitola je funkčním úvodem do problematiky. Daleko více by mne osobně zajímala definice pojmu eutanázie a kritický pohled na podobný způsob jednání (k definici se autorka dostává na s. 20!). Práce je tvořena z větší části výpisky z četby odborné literatury a autorčin přínos je pro čtenáře bohužel těžko rozpoznatelný (např. s. 9-10 , 22-26 nebo 30-34). Navíc text je mnohdy rozdroben do samostatně stojících kratších/delších vět, které plynou četbu činí dosti komplikovanou¹. Pokud sledujeme jazykovou stránku práce, pak stylistická vyspělost

¹ Věta na s. 26 „*Ve světě existuje mnoho organizací, které otevřeně vystupují proti eutanázii, ale i organizace, které eutanázii podporují*“ je dokonalým příkladem.

a gramatická úroveň podle mého názoru s určitými rezervami splňuje požadavky kladené na tento druh textu. Doporučil bych také větší pozornost na používání synonym, neboť neustále se opakující termíny čtenáře podle mého názoru zatěžují. Provedení citací považuji až na několik drobností za dostačující (chybné používání teček místo čárek ve zkrácených citacích).

Cíl práce byl sice v *Úvodu* (s. 5-6) více méně dostatečně představen, ale očekával bych zde uvedení metod práce a především vytýčení výzkumných otázek, které jsou pro čtenáře klíčem k pochopení autorčina přístupu. Přesto velice zajímavé a inspirující otázky se v textu objevují².

Co se týče obsahové stránky, tak z mého úhlu pohledu mohu nabídnout několik témat k diskuzi:

1. Na s. 12 vystihujete tři důvody rozvinutí paliativní péče. Souhlasíte s tímto výčtem, který důvod považuje za klíčový, přidala byste nějaký další?

2. Na s. 13-14 popisujete cíle, které si klade paliativní péče u dětí. Souhlasíte s tímto výčtem, který cíl považuje za klíčový, přidala byste nějaký další?

3. Existuje nějaký rozdíl mezi hospicovou péčí o dětské pacienty v Česlu a Německu (viz s. 15)?

4. Na s. 16 vystihujete úkoly sociálního pracovníka dle Svatošové. Souhlasíte s tímto výčtem, který úkol považuje za klíčový, přidala byste nějaký další?

Bakalářskou práci na téma: „*Eutanázie u dětí*“ **doporučuji** k obhajobě. Jakožto oponent navrhuji komisi k zvážení ohodnotit zmiňovanou bakalářskou práci po dobře zvládnuté obhajobě známkou **dobře**.

² Např. na s. 21 čteme zajímavé otázky „*Je přání zemřít u dětí možné a mají vůbec děti takovéto myšlenky? Potažmo dokáží takto uvažovat jejich rodiče?*“, které považuji pro psaní kvalifikační práce za vysoce inspirativní. Podobně na s. 22 „*Otázkou je, jak svůj stav vnímají děti. Zda jsou natolik zralé, aby chápaly, co se s nimi děje*“.